

omgåelse af dybvandshummermålet ved „afhaling“ af hummerne.

Stk. 3 svarer i omredigeret form til SL § 18, stk. 3, der efterhånden i ikke ringe grad har mistet sin praktiske betydning. Da ilandbringelse af undermålsfisk til agn dog endnu på den nordlige vestkyst af Jylland har en vis betydning for fiskeriet, foreslås adgangen til ilandbringelse af undermålsfisk opretholdt på strækningen fra Tannishus til Thyborøn kanal, men kun efter indhentet tilladelse fra fiskerikontrollen, hvorved man sikrer sig indseende med, at bestemmelsen ikke misbruges.

Stk. 4-6 svarer til SL § 18, stk. 4-6. Sidste pkt. i SL § 18, stk. 6, er udgået som overflødig, jfr. bemærkningerne til § 20, stk. 4.

Til § 22.

Stk. 1 svarer i tydeliggjort form til SL § 20, stk. 1, 1.-2. pkt.

Stk. 2 svarer til SL § 20, stk. 2. For at imødekomme et ønske fremsat af Landsforeningen af Danmarks Detailfiskehandlere har man foreslået det tidsrum af 24 timer, der løber inden forbudet i stk. 1, 2. pkt. træder i kraft for så vidt angår fisk fanget inden fredningstidens indtræden, forhøjet til 48 timer. Man undgår derved, at detailfiskehandlere, som ikke får udsolgt inden 24 timer må kassere gode, levende fisk. Endvidere har man foreslået de frister på henholdsvis 48 timer og 6 døgn indenfor hvilke, der er adgang til at anvende sådan fisk henholdsvis på hjemmemarkedet og til forsendelse direkte til udlandet forlænget med de helligdage, som måtte indtræde, medens fristerne løber. Endelig er foreslået bestemmelser om oplægning af fredet fisk og krebsdyr på frysehus og fastslået, at en sådan opbevaring i fredningstiden er lovlig — et forhold, som man i øvrigt også hidtil i praksis har tolereret. For at hindre omgæelser er foreslået, at sådan på frysehus oplagt fisk i fredningstiden kun må udtages til forbrug i egen husholdning.

Stk. 3 svarer til SL § 18, stk. 7.

Stk. 4 svarer til SL § 20, stk. 1, næstsidste og sidste pkt.

Stk. 5. Bestemmelsen svarer til SL § 20, stk. 3, og er omformuleret for tydeligt at fastslå bestemmelsens mening, nemlig på pålægge modtagerne pligt til straks efter modtagelsen at undersøge forsendelserne og gøre anmeldelse til fiskerikontrollen, for så vidt en forsendelse måtte være ulovlig. Den hidtidige bestemmelse om pligt for modtageren til at aflevere den ulovlige fangst efter tilsynets nærmere bestemmelse er udgået som overflødig ved siden af retsplejelovens § 745.

Stk. 6. Bestemmelsen er ny og fastslår, at den for et ulovligt parti fisk eller krebsdyr ansvarlige ikke blot kan overlade fiskerikontrollen at foretage frasortering, men selv må foretage denne, for så vidt den pågældende ikke ønsker at få hele partiet betragtet som værende ulovligt.

Stk. 7. Da det rent praktisk for så vidt angår partier af industrifisk er umuligt eller i hvert fald meget vanskeligt indenfor en rimelig tid at foretage frasortering, åbnes der i stk. 7 adgang til at få spørgsmålet om omfanget af den ulovlige fangst fastlagt på grundlag af stikprøver udtaget af fiskerikontrollen.

Stk. 8. Bestemmelsen foreslås indsat for at hindre omgåelse derved, at ulovlige fangster ilandbringes i formalet stand uden mulighed for indseende fra fiskerikontrollens side med, hvilke fangster der er anvendt hertil. For ikke at udelukke muligheden for fremtidig drift af fabrikksskibe med ombordværende kontrol er foreslået adgang for fiskeriminister til at meddele dispensation fra formalingsforbudet.

Til § 23.

Stk. 1 svarer til SL § 23, stk. 1.

Stk. 2 svarer til SL § 23, stk. 4.

Til § 24.

§ 24 svarer til SL § 21. Medens bestemmelsen hidtil kun har omfattet fastsættelse af mindstemål og fredningstider for fisk og krebsdyr m. v. samt forskrifter for indretning og brug af visse fiskeredskaber foreslås nu adgang til iværksættelse uden folketingets tilslutning af samtlige foranstaltninger til beskyttelse og ophjælpning af fiskebestandene, som under Danmarks deltagelse i det internationale arbejde på dette felt har vist sig aktuelle. Da der ikke ses nogen særlig grund til, at gennemførelsen af foranstaltninger i henhold til sådanne internationale aftaler skal ske ved kongelig anordning, er det særlige påbud herom i SL § 21 ikke gentaget.

Til § 25.

Stk. 1 svarer delvis til SL § 27, stk. 1. Det hidtidige princip om, at en begæring om fremme af en vedtægts sag for at kunne tages til følge skal være støttet af mindst halvdelen af de pågældende lokale erhvervsfiskere, er bibeholdt. Derimod foreslås det, at initiativet til fremme af en sådan sag fremtidig kun kan tages af en eller flere lokale fiskeriforeninger, der selv må tilvejebringe den nødvendige dokumentation for fornævnte betingelses tilstedeværelse og sammen med dokumentationen herfor til fiskeriministeriet indsende forslag til medlemmer af vedtægtsudvalg på grundlag